

PIULA

Un relat de: [celesti1462](#)

Des de feia uns mesos, arran d'aquelles molèsties a la panxa, cada vegada que entrava a cal metge el posseïa aquell neguit. -Què em dirà?- Tenia cinc asteriscs en la darrera analítica. Que si el fetge, que si el sucre, que si l'àcid úric... El señor Piula el portava des de sempre, havia visitat els avis, els pares i, aviat, agafaria els fills. En Jàsker, però, no ho veia clar malgrat el galè li deia que no patís, que no era greu. Només calia fer dieta i exercici i els asteriscs desapareixerien i se sentiria millor. Que no s'hi capfiqués massa. I no ho feia, de capficar-s'hi. El preocupava una altra cosa.

Avui, després de mes i mig, ha arribat d'hora al consultori perquè volia parlar amb el metge de tot allò que el preocupa tant. Quan l'ha vist arribar ha sabut de seguida que tenia raó, que el neguit era plenament justificat. El doctor coixejava, duia les parpelles caigudes i havia perdut els cabells. El càncer galopava frenètic dins el cos i l'ànima del senyor Piula. Potser no hi serà a temps, de portar els fills d'en Jàsker.